

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4Nt/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010204
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2013:8713010204.1

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Márie Petruškovej a prísediacich Boženy Budziňákovej a Marty Vilčkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. júna 2013, v trestnej veci ods. G.. C. I., nar. XX.XX.XXXX H. D., trvalo bytom D., Z.. E. Č.. XXXX/XX, toho času ÚVV a ÚVTOS Prešov, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku o d m i e t a návrh ods. G.. C. I., nar. XX.XX.XXXX v D., o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 154/2010,

p r e t o ž e

nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený G.. C. I. podal dňa 29.04.2013 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 154/2010.

Svoj návrh odôvodnil tým, že prvostupňový súd pri rozhodnutí o treste aplikoval tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí č. 106/2011 zo dňa 28.11.2012 označil za nezákonnú a v rozpore s článkom 1 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného G.. C. I., oboznámil sa s dôvodmi jeho návrhu na povolenie obnovy konania i s podstatným obsahom trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 154/2010 a pripojeným trestným spisom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 44/2010 a zistil nasledovné.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 154/2010 vyhláseného na verejnom zasadnutí dňa 30.11.2010 bola podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste uzavretá dňa 14.10.2010 na Okresnej prokuratúre Poprad pod sp. zn. 2 Pv 27/2010 a odsúdený G.. C. I. bol uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Týmto rozsudkom bol zároveň odsúdenému podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov a 2 /dvoch/ mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia a odôvodnenia t . j. dňom 30.11.2010.

Týmto rozsudkom mu bol zároveň podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona okrem výroku o vine, zrušený aj výrok o úhrnnom treste odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 44/2010 zo dňa 08.06.2010, právoplatný dňom 08.06.2010 vo

výmere 8 /osem/ rokov, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odsúdený G.. C. I. pri svojom výsluchu zotrval na písomných dôvodoch návrhu na povolenie obnovy konania vo veci a uvádzal, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 106/2011 je novou skutočnosťou, súdu skôr neznámou, ktorá mu môže prívodiť iné rozhodnutie o treste v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Poprad, pod sp. zn. 4T 154/2010, pre ktorú bol právoplatne odsúdený, obhajca odsúdeného navrhoval vyhovieť návrhu odsúdeného na rozdiel od prokurátora, ktorý navrhoval, aby súd návrh odsúdeného zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 v bode 1 vyplýva, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa článku 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Zb.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 154/2010 /čl. 139/ vyplýva, že predmetný trest odňatia slobody bol odsúdenému nariadený dňom 17.12.2010 a že do jeho výkonu bola odsúdenému zarátaná väzba v dobe od 23.09.2009 do 28.10.2009 a doba pôvodného už vykonaného trestu odňatia slobody z trestnej veci Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T 44/2010 od 08.06.2010 do 30.11.2010.

Z výroku rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 154/2010 vyplýva, že odsúdenému bol uložený tento trest odňatia slobody za použitia ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona vo výmere 8 /osem/ rokov a 2 /dvoch/ mesiacov.

Podľa názoru súdu a z vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona jednoznačne vyplýva, že pri uložení trestu nebola u odsúdeného G.. C. I. použitá asperačná zásada v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona vety za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ a na ktorú poukazoval odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, pretože v danom prípade by výmera trestu odňatia slobody u odsúdeného predstavovala výmeru najmenej 11 /jedenásť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov, ale len prvá veta § 41 ods. 2 Trestného zákona pred bodkočiarkou, podľa ktorej súd odsúdenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ rokov a 2 /dvoch/ mesiacov a táto veta tohto ustanovenia a spôsob ukladania úhrnných trestov odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami nebola nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 106/2011 napadnutá a označená za protiústavnú.

Nadalej preto súdy pri ukladaní trestov postupujú a budú postupovať podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona - jeho prvej vety a budú takýmto páchatel'om ukladať tresty odňatia slobody podľa tejto zásady, t. j. budú zvyšovať hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

U odsúdeného G.. C. I. pri uložení trestu odňatia slobody bolo navyše použité ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, keďže išlo o konania o dohode o vine a treste a bol mu trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd potom nemohol konštatovať, že v nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 106/2011 z 28.11.2012 možno vidieť skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol nezistiac pritom podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Trest odňatia slobody uložený odsúdenému G.. C. I. rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 154/2010 zodpovedal závažnosti činov aj pomerom páchatel'a a nebol mu uložený v rozpore s účelom trestu podľa § 34 Trestného zákona a preto jeho návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.
Sťažnosť má odkladný účinok.